

Sygn. akt V CNP 57/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie ze skargi K. K.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 27 listopada 2014 r., sygn. akt III Ca (...),
w sprawie z powództwa K. K.
przeciwko E. Spółce Akcyjnej
z siedzibą w S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 22 grudnia 2016 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Powód K. K. wystąpił o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z 27 listopada 2014 r., którym Sąd ten zmienił wyrok Sądu Rejonowego w T. zasądzający na rzecz powoda kwotę 11.292 zł tytułem odszkodowania i świadczenie to obniżył do kwoty 3.000 zł z odsetkami ustawowymi od 28 czerwca 2013 r., a dalej idące powództwo oddalił.

Zarzucił, że do wydania orzeczenia doszło z naruszeniem prawa procesowego, to jest art. 361 k.c. w zw. z art. 363 k.c. i art. 822 § 1 k.c., do którego doszło w następstwie naruszenia prawa procesowego, to jest art. 232 zdanie drugie k.p.c. i zaniechania przeprowadzenia z urzędu dowodu z opinii biegłego na okoliczność wysokości szkody, której naprawienia powód dochodził z procesie.

Skarżący oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 8.292 zł, ale ani jednego zdania w skardze i jej uzasadnieniu nie poświęcił uprawdopodobnieniu, że wydanie zaskarżonego orzeczenia wyrządziło mu szkodę.

Powód stwierdził, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze nadzwyczajnych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest lokowana w grupie środków prawnych o charakterze nadzwyczajnym z tej przyczyny, że dotyczy orzeczenia o charakterze prawomocnym. Stanowi ona środek szczególnego rodzaju, gdyż przez jej wniesienie i uwzględnienie strona nie uzyskuje możliwości zmiany orzeczenia czy choćby jego wyeliminowania z obrotu prawnego, lecz jedynie prejudykat, który pozwoli jej realizować odpowiedzialność odszkodowawczą, o ile przez wydanie orzeczenia poniosła szkodę, a orzeczenie okazało się bezprawne. Z tej przyczyny skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem z prawomocnego orzeczenia nie można traktować jak alternatywy dla apelacji, skargi o wznowienie postępowania, czy choćby skargi kasacyjnej.

Obowiązkiem wnoszącego skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku jest uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody przez wydanie wyroku (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). W świetle art. 424¹ § 1 k.p.c. źródłem

szkody, do naprawienia której zmierza osoba zabiegająca o prejudykat i wnosząca skargę przewidzianą tym przepisem ma być wydanie niezgodnego z prawem wyroku kończącego postępowanie w sprawie. Zgodnie z ustalonym w orzecznictwie poglądem, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody przez wydanie wyroku polega na złożeniu przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła - ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru - oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16). Niezbędne jest przy tym przeprowadzenie przekonującego wyводу wskazującego czas powstania szkody oraz związek przyczynowy między nią a wydaniem zaskarżonego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, BSN 2006, nr 4, s. 10).

Skoro wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. skarżący nie uprawdopodobnił, by przez wydanie zaskarżonego wyroku doszło do wyrządzenia mu szkody, to na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł o odrzuceniu skargi (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 5 sierpnia 2010 r., IV CNP 44/10, niepubl.).